

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző:

Cím: Éjszakai ácsorgások a Népjóléti
Központ előtt

Forrás:

Magyarország

Bp.
(Hely)

1921. 7. 9.
(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Osztályozás

Tárgy

362.54

Hely

Idő

" 1921 "

Személy

Helyszám

Éjszakai ácsorgások a Népjóléti Központ előtt

Eddig négyszáz sorszámat osztottak ki — Pedlow
ezredes ládái

Budapest, január 8.

(A Magyarország tudósítójától.) Este kilenc
órakor, vállán kopott kendővel, egy szegény asszony
huzódott meg a régi Országház kapualjában.
Szakadt az eső, de ez nem zavarja a csendes vára-
kozót. Kis idő múlva egy másik asszony állott a
kapu alá és féltilizkor már öten álldogáltak a kapu
eresze alatt. Az egyiknek a karján a kendő alatt
gyermekje aludt, valószínűleg olyan mélyen és boldogan,
mintha zöldhálós kis ágyban almodott volna.

— Mit várnak itt maguk asszonyok? — kér-
deztük az ácsorgóktól.

Egyideig senki sem felelt, aztán halkán, szinte
szégyenlősen, megszólalt az egyik asszony.

— Várjuk kérem az amerikai ruhakiosztást.

— Mikor kezdődik a kiosztás?

— Reggel kilenc órakor, — hangzott a meg-
lepő felelet.

— És már most kezdik az ácsorgást?

— Igen, kerem, mert nagy a tolongás. Ejfőre
már tele lesz a Sándor-utca.

És valóban lassanként gyülekezik a tömeg.
Szegény kendős asszonyok botorkálnak elő a luc-
kos esőből és huzódnak meg a régi Országház
eresze alatt. Igen soknak gyermek van a karján.
Beszélgetünk velük és megtudjuk, hogy az egyik a
Bokréta-utcában lakik, a másik a Nefelejts-utca-
ban, a harmadik Újpestről jött be gyalog, a
megyedik valahol a Hűvösvölgy tájékán lakik. Az
igazolványokat szorongatják a kezükben, melyet
a Liszthivatal állított ki számukra, s amelyben sze-
génységüket, vagy talán mondjuk így: nyomoru-
kat igazolja. Jöttek, hogy kapjanak valamit az
amerikai szeretetadományokból, meleg ruhát, né-
mi pénzt és akinek jut: huskonzervet. És ideál-
nak már este kilenc órakor, végigácsorogva s
nyirkos, esős januári éjszakát, valami emberfeletti
türelemmel állnak, várnak és hallgatnak reggel
kilenc óráig, hogy elsőnek jussanak be a kapun.

Elmentünk délelőtt a Népjóléti Központba,
ahol a déli órákra már eloszlott a tömeg, csak azok
álldogáltak ott, akik remélték, hogy ők is kapnak
valamit. De ezeknek már semmi sem jutott, mert
a Népjóléti Központ négyszáz sorszámat osztott
ki és az anyag elfogyott. Akiknek sorszáma jutott,
azok cipőt, érmeligitőt, szövetet, huskonzervet és

100—200 koronáig terjedő pénzsegélyt kaptak,
ahhoz mérten, hogy kinek milyenek a viszonyai.
A régi Országház előcsarnoka tele van az Ameriká-
ból érkezett ládákkal, amelyekre vörös kereszt van
mázolva és ez a név: Pedlow.

Érdeklődésünkre a Népjóléti Központban azt
a felvilágosítást kaptuk, hogy ezekben a ládákban
gyapot van a magyarországi tanítók részére. E lá-
dák fölötti rendelkezést Pedlow ezredes magának
tartotta fenn.

Az asszonyok, akik az előcsarnokban állnak,
sóvár szemekkel, nézegetik a ládákat és még min-
dig reménykednek.

— Nagyságos ur, — mondják, mikor lejövünk
a lépcsőn — jutlasson be bennünket, reggel kilenc
óra óta ácsorgunk. — Ezek szegények bizonyára
nem tudják, hogy mi már azokkal is találkoztunk,
akik tegnap este kilenc óra óta állottak a régi
Országház kapujában.